

[Lysholt Hansen.]

stre i årenes løb under forhandlinger her i tinget har lagt på betydningen af et samarbejdende folkestyre og på hensyntagen også til mindretallets synspunkter, så må jeg konstatere, at såvel statsministeren som det radikale venstre under denne sags behandling har skubbet alle sådanne hensyn totalt til side.

Når man alligevel ikke ønskede at gå med til nogen form for ændring under udvalgsarbejdet, burde man have sagt det ganske klart ved første behandling, så ikke alene vi havde vidst, hvad vi havde at rette os efter, men også de mange mennesker landet over, der har ofret masser af tid og kræfter på at udarbejde et materiale, der kunne danne grundlag for folketingets bedømmelse, havde fået klar besked på, at ikke alene deres materiale, men også deres besøg i folketingsudvalget og de udgifter, de har haft ved at foretage besøgene og udarbejde materialet, at alt dette på forhånd var bestemt til at være totalt nytteløst. De kunne have sparet sig mange og store anstrengelser, hvis vi havde fået at vide fra starten, at der simpelt hen ikke var noget at tale om, at regeringen havde lagt sig fast og havde forsøgt at binde sine partier til at stemme for det, man i regeringen var blevet enig om. Jeg kan ikke se, at der ville være gået så meget som en splint af regeringen, hvis den i en sag af denne karakter havde vist forhandlingsvilje; tværtimod ville det have været en udstrakt hånd til etablering af det samarbejde, som det i det praktiske lovgivningsarbejde her i tinget har været så vanskeligt at få i gang med denne regering.

Jeg vil gerne understrege, at vi har intet ønske om, at der skal gå politik i denne sag, og derfor håber jeg, at tingets medlemmer, også blandt regeringspartierne, vil stemme i det mindste for vore ændringsforslag nr. 1 og nr. 3. Efter de udtalelser, der er fremsat af regeringspartiernes medlemmer valgt på Lolland-Falster, føler jeg mig overbevist om, at de vil være i stand til over for deres partifæller her i tinget fuldt så godt som jeg at påvise, hvor vigtigt det er, at Maribo amt kommer under loven straks. Var det radikale medlem hr. Lindegård Rasmussen, der er valgt i Maribo amt, forblevet som medlem af udvalget, hvor

han pludselig, jeg ved ikke af hvilken grund, blev afløst af hr. Bernhard Baunsgaard, er jeg overbevist om, at mindretallets indstilling ville have rummet også hr. Lindegård Rasmussens navn, fordi der ikke findes nogen som helst saglig begrundelse for ikke at medtage Maribo amt.

I handelsministerens kommentarer til henvendelserne fra Lolland-Falster meddeles det, at Maribo amt, når alle egnsudviklingskriterier tages i betragtning, må placeres umiddelbart før Ålborg amt, som altså er med under lovens område, men samtidig anføres det, at Ålborg amt har væsentlig større ledighed. Da ledigheden også indgår i det beregningsgrundlag, der placerer Maribo amt før Ålborg amt, ligger der for mig at se ikke heri nogen begrundelse for at holde Maribo amt udenfor. Med lige så stor vægt kan det nemlig anføres, at Maribo amt konstant har haft langt det største fald i befolkningstallet gennem en lang årrække, hvilket for at citere handelsministerens fremsættelsestale betyder følgende — og jeg beder om tilfaldelse til et citat:

„en forstærkning af den allerede bestående ulighed . . . . der allerede i dag føles økonomisk byrdefuld og menneskelig utilfredsstillende i de egne af landet, hvorfra ungdommen i stort tal drager bort, og hvor mulighederne for at udvikle et rimeligt niveau med hensyn til uddannelse og andre kulturelle goder derfor bringes i fare.“

Rigtigere kan det ikke siges, og nøjagtig sådan er situationen i Maribo amt i dag, og alligevel vil handelsministeren og regeringen ikke medtage amtet, selv om alle tal, også de seneste, der er kommet fra kommunalreformkommissionen i værket Amtskommuner, viser, at det er en udvikling, der vil forstærkes i dette amt, hvis ikke den indsats for en industriel udvikling blandt andet i kraft af egnsudviklingsloven, der har været øvet af kommuner og erhvervslivet i Maribo amt, følges op.

Som grundlag for sin afvisning henviser handelsministeren også til, at Maribo amt har anvendt den hidtidige egnsudviklingslov stærkere end noget andet amt i landet. Ja men for mig ligger netop i denne kendsgerning — hvis ellers handelsministeren har tid til at høre efter — beviset for, at dette